

След като беше написал вече "Осъдени души" за Мило леля Веса говореше с голямо възхищение и с голяма майчина любов. Като че ли в негово лице виждаше осъществена своята мечта. Споделяла е с мене, че ветеринарната медицина не е неговото призвание. Предполагам, че не е влязал в Университета да учи литература, защото за това се искаше по онова време старогръцки език.

Разговорите, които най-често се водеха в дома на Геневи бяха на тема литература и изкуство.

Складът на "никотия" е на ул. "Хр. Ботев".

Трима военни /между които и зап. генерал Уинаров/ заедно с Огненски /тютюнотърговецът, който купи къщата на Харизанови/ се занимаваха в нашия град с тютюнева търговия.

Р. Генов стана тютюнотърговец по необходимост. Това не беше работа за него.

Знам, че като малък Димов обичал много да рисува.

Сведения, получени от ЕЛЕНА БАСИЛЕВА ХАДЖИАТАНАСОВА - майка на Здравка Ангелова

Родена съм в Казанлък в 1894г. Завършила съм педагогическо училище в Ст. загора. Работила съм като прогимназиална учителка в Гупница през 1918-1919г. или през 1919-1920 г. През тази година Веса работи заедно с мене като прогимназиална учителка в "Пансиона", но остана само 2-3 месеца. Може би не можа да понесе мизерната обстановка в училището. Или пък по това време се е изселила от града. Тогава носеше черен костюм и черна воалетка.

София, 14.X.1971г.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

*Ек. Иванов*